

Fordeel. Det siges, at det vilde være ubilligt uden videre at berøve de hidtilværende Besiddere deres Anpart i Den, navnlig, naar der sees hen til, at Udbyttet heraf vel ikke har været den eneste Erhvervsgrænse for de Bedkommende, men dog et ikke ganske ubetydeligt Bidrag til deres Udkomme, som de maae have gjort temmelig sikker Regning paa at beholde. I alt Fald ansees det for billigt, at der indrømmes dem en passende Erstatning for det Afsvan, de maae lide. Middeltallet af Dens årlige Udbytte er 100 Faar, der anslaaes til 150 Rbd. og 8000 Fugle, der anslaaes til 250 Rbd., altsaa i Alt 400 Rbd. Naar Halvdelen af dette Beløb betragtes som Arbejds løn, og Nettoindtægten 200 Rbd., som 4 pCt. Rente, capitaliseres, udkommer 5000 Rbd. Den halve Deel heraf skulde nu være Erstatning. Der er slet ikke oplyst nogen Hjemmel for hele denne Beregning. Der foreligger ikke i Acterne nogensomhelst Oplysning, som kan retfærdiggjøre den; vi skulde tage den paa den ærede Rigsdagsmands Autoritet. Saavidt jeg har kunnet komme efter, er denne Beregning nu meget for høi. Fuglene, der tales om, anslaaes til 250 Rbd. Man har imidlertid forklaret mig, at dette aldeles ikke holder Stik. Der er her Spørgsmaal om forskellige Fugle, som ikke staae i samme Priis; Lunderne ere, hvis jeg er rigtigt underrettet, ikke een Stillings værd Stykket; Lovvigerne vel lidt mere. Men under ingen Omstændighed er der, som sagt, af Mindretallet anført Noget, som kunde retfærdiggjøre Beregningen. Det er noget paafaldende, at det ærede Medlem har troet, at en saadan løs Beregning kunde antages af Thinget, uden at støtte sig paa Laugthingets Autoritet. Men hvorom Alting er, saa, om ogsaa denne Beregning var ligesaa vel begrundet, som den efter min Overbeviisning er ugrundet, mangler den efter min Mening ethvert Billighedens grundlag; at der ikke er noget Rets grundlag, er jo allerede indrømmet. Der er her Spørgsmaal om en ubebygget, ubeboet, og, saavidt det hidtil er oplyst, ubeboelig D. Det Udbytte, man tidligere har haft af den, er kun hvad der ved Hjælp af Faarene og disse Fugle kunde udbringes. Nu er det paa Færverne,

som det jo er velbekendt og navnlig maa være bekendt for det ærede Medlem fra Færverne, meget almindeligt, at simple Leiemaal strække sig igjennem flere Generationer, og da pludselig fra Eierens Side opsiges, uden at vedkommende Leiere et Dieblik falde paa at gjøre Indsigelse eller at tale om Ubillighed. Det er en Følge af Odelsjordens store Udstykning, at det ideligt og ideligt forekommer, at en Mand, som eier og driver nogen Jord paa en D, ogsaa eier nogle smaa Pletter et andet Sted; disse leier han ud, og det fortsætter sig fra Generation til Generation, men, naar Forholdene stille sig saaledes, at Eieren selv faaer Brug derfor, saa tager han dem igjen, og det falder Ingen ind, at der deri kunde være noget Ubilligt. Paa samme Maade gaaer det her. Her er et Leieforhold, som Staten har indgaaet med nogle Voigder, og som er blevet gammelt. Men Staten finder nu, at det ikke var hensigtsmæssigt, og at der kunde komme mere Udbytte ud, naar Den kom i een Mand's eller i een Eiers Hænder. Anledningen hertil blev givet ved en Ansøgning, som det ærede Medlem fra Færverne maa kjende meget godt, fra en Mand, som vilde give betydeligt Mere, end der tidligere var svaret i Afgift. Denne Ansøgning gav Anledning til, at Sagen kom i Bevægelse, og det viste sig nu, at der kunde udrettes langt Mere paa denne Maade. Der havde været Fællesskab, og da var der ligesaa mange Sind, som der var Hoveder, saa at Følgen blev, at der ikke udrettedes Noget. Naar Den derimod kom i en enkelt Mand's Hænder, maatte der kunne udrettes meget Mere. Jeg skal tillade mig at erindre Thinget om, at det nyligt er oplyst, at en Indretning — jeg troer det var Steensbruddet paa Bornholm — kostede Staten ikke ubetydeligt om Aaret, indtil det blev solgt for omtrent 10,000 Rbd. Havde Staten leiet det bort til en enkelt Mand, som havde betalt 20 Rbd. i Leie, saa skulde, efter Minoritetens Tankegang, denne Mand kunne forlange 500 Rbd., fordi Leiemaalet blev op sagt. Formodentlig er Urimeligheden heraf indlysende. Ikke mere begrundet er, efter min Mening, det Forslag, der blev gjort i dette Tilfælde.

N. Winther: Den ærede Ordfører har